

Tárgy: büntetőeljárás (hivatali helyzettel való visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette)

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2014.F.196/17.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa Dr. [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2024. október 31. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd

1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

300.000,- Ft azaz (háromszázezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 30.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

Indokolás

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az Ügyészség bejelentéssel fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben arról adott tájékoztatást, hogy az eljárás alá vont ügyvédet 2014. 03. 19. napján gyanúsítottként hallgatták ki 4 rb., a Btk. 293. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette, valamint a Btk. 305. §-ának c) pontjába ütköző felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette megalapozott gyanúja miatt.

2014. 04. 01. napján a Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke az előzetes vizsgálatot elrendelte.

2014. 04. 01. napján az eljárás alá vont ügyvéd bejelentette, hogy az Ügyészség a folyamatban lévő eljárásban gyanúsítottként hallgatta ki 2014. 03. 19. napján. A kihallgatásról készült jegyzőkönyv egy másolati példányát is csatolta.

2014. 05. 22. napján a Budapesti Ügyvédi Kamara fegyelmi főmegbízottja összefoglaló jelentésében rögzítette, hogy az eljárás alá vont ügyvédet gyanúsítottként hallgatták ki 4 rb., a Btk. 293. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali helyzettel visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntette, valamint a Btk. 305. §-ának c) pontjába ütköző felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette megalapozott gyanúja miatt, indítványozta a fegyelmi eljárás elrendelését, valamint a büntető ügy jogerős befejezéséig a fegyelmi eljárás felfüggesztését.

2014. 05. 27. napján a Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke a fegyelmi eljárást elrendelte.

2014. 06. 11. napján kelt határozatával a Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárást az annak alapjául szolgáló büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

2024. 07. 11. napján érkezett az Ítéletábra átírat, amellyel megküldésre került a Törvényszék és az Ítéletábra ítéletének rendelkező része.

2024. 09. 02. napján a Fegyelmi Tanács az eljárás folytatását rendelte el és az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte.

2024. 09. 03. napján a Fegyelmi Tanács arról tájékoztatta a fegyelmi biztost, valamint az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a Fegyelmi Tanács határozatát tárgyaláson kívül kívánja meghozni.

2024. 09. 03. napján a vezető fegyelmi biztos, 2024. 09. 19. napján pedig az eljárás alá vont ügyvéd terjesztette elő indítványát.

A megállapított tényállás:

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló adatok és különösen a Törvényszék és az Ítéltábla ítéletének rendelkező része alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Az eljárás bíróság jogerős ítélete szerint az eljárás alá vont ügyvéd 3 rb. bűnsegédként elkövetett hivatali helyzettől való visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetettét követte el, és ezért őt 312 óra közérdekű munka büntetésre és összesen 1.000.000 (egymillió) forint pénzbüntetésre ítélte.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás során a bejelentési kötelezettségének eleget tett. Később indítványában azt kérte, hogy a Fegyelmi Tanács vegye figyelembe a 10 évet meghaladó jelentős időmúlást és anyagi helyzetének megromlását.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végindítványában nem látta akadályát az ügy tárgyaláson kívüli elbírálásának, és a 2014. 05. 22-én kelt összefoglaló jelentését fenntartotta. Indítványozta annak megállapítását, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (Üttv.) 107. § a) pontjában rögzítetteket és 3 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § b) pontja alapján pénzbírság fegyelmi büntetést szabjon ki, és marasztalja az eljárás alá vont ügyvédet az eljárás költségeiben. Kérte figyelembe venni a nagyfokú időmúlást.

A fegyelmi tanács döntése:

Az Üttv. 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy az alapul fekvő büntetőügyben csak az ítéletek rendelkező része nem tartalmazott minősített adatot és emiatt csupán az ítéletek rendelkező része volt megismerhető, a Fegyelmi Tanács az ítélet egyéb megállapításait, így az ítéleti tényállást sem ismerhette meg, ezért nem volt abban a helyzetben, hogy a jogerős ítéleti tényállás alapján hozzon döntést.

A Fegyelmi Tanács azt azonban kétséget kizáró módon meg tudta állapítani a rendelkezésre álló adatokból, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységéhez kapcsolódóan 3 rb. szándékos bűncselekményt követett el. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint jelen esetben a fegyelmi döntés alapját önmagában az eljárás alá vont ügyvéd jogerős elítélése képezte.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy egy ügyvédnek, mint az igazságszolgáltatási hivatásrend tagjának, gyakorlójának fokozottan kell ügyelnie arra, hogy az őt terhelő kötelezettségeknek eleget tegyen, hivatását a jogszabályok megtartásával gyakorolja és kizárólag olyan magatartást tanúsítson, amely nem csorbítja az ügyvédi kar tekintélyét. Nyilvánvaló, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek az a magatartása, amely lerontja a hivatalos személyek szabályszerű, befolyástól mentes eljárásba vetett bizalmát és ezzel 3 rb. szándékos hivatali bűncselekményt valósít meg, nem feleltethető meg az ügyvédekkel szembeni törvényi és etikai elvárásoknak, s nem mellékesen ezen sajtóvisszhangot is kiváltó ügy kapcsán az eljárás alá vont ügyvéd elítélése az ügyvédi kar tekintélyét is nagymértékben csorbítja és egyben hátrányosan érinti az ügyvédi kar egészét.

Fentiek alapján az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét a Fegyelmi Tanács – a fegyelmi biztos indítványától eltérően – 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésében találta megalapozottnak, figyelemmel az elítélés tényére, illetve arra, hogy a Fegyelmi Tanács a fent már vázolt körülmények okán nem volt abban a helyzetben, hogy megalapozott döntést hozhasson arról, hogy az elkövetett bűncselekmény egyben mely hivatásrendi normát sértette meg és az hány rendbelinek minősülhetne.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy a Fegyelmi Tanács egyszerű megítélésű ügyben a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg. A FESZ 22.1. pontja értelmében a fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.

Jelen esetben, különös tekintettel arra, hogy az elítélés tekintetében közokirat, jogerős ítélet állt rendelkezésre, amelynek tartalmát az eljárás alá vont volt ügyvéd sem vitatta, így a cselekmény minősítése, az elítélés ténye képezte csupán az eljárás tárgyát, más tisztázásra szoruló körülmény a büntetőeljárás jellege miatt nem merült fel, ezért a tárgyaláson kívüli elbírálás valamennyi feltétele fennállt.

A joghátrány alkalmazása körében a Fegyelmi Tanács a több mint 14 évvel ezelőtti jogerős fegyelmi marasztalásokat nem vette figyelembe. Nyomatékos enyhítő körülményként értékelte ugyanakkor a jelentős időmúlást. Az enyhítő körülmény túlsúlyára, valamint az ügy összes körülményeire, így a jogerős ítéletben kiszabott szankcióra tekintettel a fegyelmi tanács – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság büntetés kiszabását találta indokoltnak, melynek mértékét, igazodva a cselekmény tárgyi súlyához is, a középértéket el nem érő összegben határozta meg.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi vétség súlyára, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, mérlegelési jogkörében szabta ki.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, a fegyelmi tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére.

A Fegyelmi Tanács határozata 2024. november 27. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2014. F. 196.)